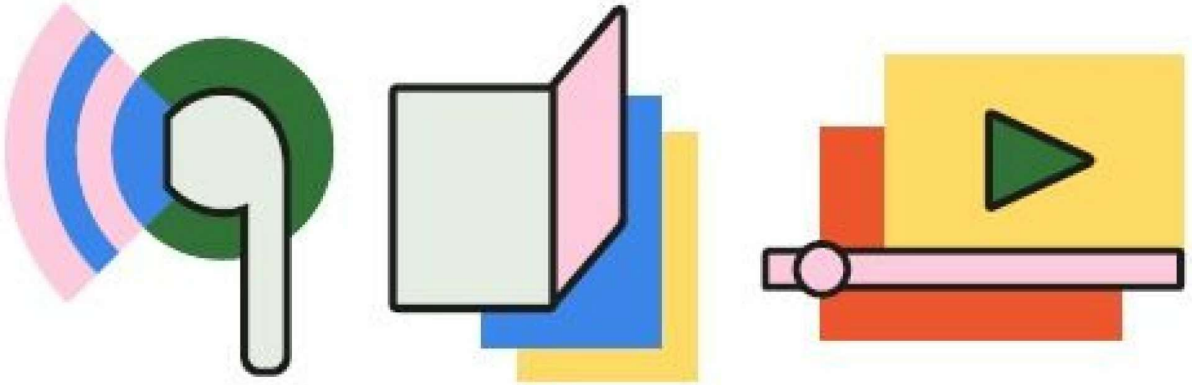

Anmeldelse:

En grundig, men også lidt omstændelig bog, om hemmeligheden bag samarbejde

Den kræver sit af sin læser. Til gengæld tilbyder en mulig tredje vej mellem velfærds- og konkurrencestat. Den debat er tiltrængt.

Peter Andersen

PUBLICERET Fredag 25. august 2023 - 08:21

SENEST OPDATERET Fredag 25. august 2023 - 08:31

Fakta:

Samarbejdets hemmelighed Forfatter(e):

070 1

I bogen 'Samarbejdets hemmelighed' citeres en pædagog for at sige: "Når der kommer en ny medarbejder, kan jeg finde på at sige: "Du vil kunne opleve, at jeg kommer i en situation, hvor min stemme bliver højere og mindre rar, og hvor jeg for eksempel siger til

et barn, "det skal du ikke gøre" (...) Det er mig, når jeg er presset, det er ikke en adfærd, du skal spejle, det er ikke det, vi vil ud i verden med, det er det modsatte. I de situationer må du gerne sige til mig: "Vibeke, er der noget, jeg kan gøre?"

Det er et rammende citat, som viser, hvor vigtigt samarbejde er, hvor menneskeligt det er at fejle, og hvor stort det er af Vibeke i dette tilfælde at være klar over det. Vi har brug for hinanden og dette i stigende grad, da de pædagogiske opgaver bliver mere og mere komplekse. Vi kan ikke løse dem alene. Vi må på et sagligt og fagligt grundlag kvalificeret prøve os frem sammen.

Eller som bogens forfatter beskriver det og løbende kommer tilbage til bogen igennem:

At vi må (gen)opdage vores gensidige afhængighed af hinanden og gøre hinandens mest presserende bekymringer til skamme.

Man kan så tilføje: Den gensidige afhængighed i forhold til den faglige opgave, som man er blevet sat til at løse.

'Samarbejdets hemmelighed' består af en indledning og fire kompakte kapitler med kapitel 2, som kræver en vis grad af tålmodighed fra læserens side, som forfatteren også selv påpeger. Den belæste forfatter skriver, at man kan læse bogen enten på en traditionel måde – fra ende til anden – som jeres anmelder har gjort. Eller man kan læse bogen på en utraditionel måde, hvor man løbende sammen med kollegaer eller medstuderende besvarer spørgsmålene i bogen ud fra egen

situationsbeskrivelse eller de to gennemgående situationsbeskrivelser i bogen.

”Det kræver lidt at forstå princippet bag bogen og den vil være mest egnet til et studie, hvor tiden er til den fordybelse, som tilgangen kræver

Bogen egner sig nok mest til den utraditionelle læsning, om end denne også er krævende og er betinget af, at det sker under ledelse af for eksempel en underviser. Det kræver lidt at forstå princippet bag bogen og den vil være mest egnet til et studie, hvor

tiden er til den fordybelse, som tilgangen kræver. Tid er der, som bekendt, ofte ikke er meget af i eksempelvis et team bestående af praktiserende lærere og pædagoger. Jeg tror også, at disse vil finde spørgsmålene og tilgangen svær tilgængelig og en anelse kunstig.

De to situationsbeskrivelser er to samarbejdssituationer. Den ene situationsbeskrivelse handler om fabeln om den blinde og den døde, der ved fælles hjælp bedre kan komme frem. Den anden situationsbeskrivelse handler om en lærer og en pædagog, hvor førstnævnte har Tobias i klassen og sidstnævnte ham i lektiecaféen. Udfordringen er, at Tobias ikke får læst lektier, og de to voksne professionelle er lidt uenige om, hvad der skal ske i lektiecaféen,

og hvor forældrene indtager et tredje udgangspunkt. De to cases bruges gennemgående i hele bogen og giver på den ene side bogen en klar struktur og stringens, men det gør på den anden side også bogen med sin praksisfilosofiske stil lidt omstændelig.

Det er en meget grundig bog. Ud af 264 sider fylder litteraturliste, stikordsregister og et meget stort antal udførlige noter omkring 100 sider. Der er i alt 310 noter, som nærmest er en bog i sig selv. Jeg ville personligt have foretrukket, at de fremstod i en mere komprimeret form i den fysiske form eller i nuværende form digitalt. Nuvel, der er spændende nedslag i noteapparatet, men i dette massive omfang forekommer det at være for meget.

Det er dog også en meget velstruktureret og gennemtænkt bog, hvor forfatteren selv praktiserer, hvad han prædikerer, ved løbende at justere sin forståelse af, hvad samarbejdets hemmelighed – jævnfør bogens titel – er. Det gør han systematisk ved efter hvert kapitel at redigere og justere sin arbejdsdefinition, hvilket han tilsvarende lægger op til, at læserne skal gøre.

VELFÆRDS-
PROFES-
STONELLE

De varme hænders logik

Der er gode pointer i bogen om samarbejdets tre forskellige modi: Samvirkemodus, samfærdsmodus og samtalemodus som forskellige måder at samarbejde på. Kapitel fire starter også godt med understregning af behovet for en samarbejdsstat mellem på den ene side velfærdsstaten (og dens fokus på den faglige professionalisme) og på den anden side konkurrencestaten (og dens fokus på den organisatoriske professionalisme). De to yderpoler bliver til enten styring uden selvstyring (konkurrencestaten) eller selvstyring uden styring (velfærdsstaten). Det er skarpt set, og der peges på den professionelle dømmekraft og samskabelse som en mulig tredje vej.